

Стара Загора отбеляза 144 години от повторното Освобождение на града

четвъртък, 13 януари 2022

На днешния ден се навършват 144 години от повторното Освобождение на Стара Загора по време на Руско-турската война 1877 - 1878 г. Община Стара Загора и Старозагорска митрополия отбелязаха славната дата в историята на града. По този повод в храм "Света Троица" свещеници отслужиха заупокойна молитва в памет на загиналите български опълченци, руски воители и мирни граждани.

На службата присъстваха зам.-кметът на Стара Загора Милена Желева, началникът на отдел „Култура“ Диана Атанасова, представители на общинска администрация и Регионален исторически музей, общински съветници и граждани.

На 22 юли 1877 г. град Стара Загора е освободен от Девети Кавказки драгунски полк, под командването на херцог Лайхтембергски. Българските опълченци и руските войски с генералите Гурко и Столетов са тържествено посрещнати в Стара Загора на 23 юли 1877 г. На следващия ден е избрана привременна комисия с председател учителят - поет и общественик П. Р. Славейков.

Радостта не трае дълго. Сюлейман паша отдава голямо значение на стратегическото положение на Стара Загора и насочва 40-хилядния си корпус да превземе града. Решителната битка между двете войски е на 31 юли 1877 г. В боевете при Стара Загора получават бойното си кръщение Самарското знаме и Българското опълчение. Геройски загива и командирът на Трета опълченска дружина подп.

Калитин. След продължителен бой войските на предния отряд на генерал Гурко се оттеглят за да защитават прохода Шипка. Част от населението на града, заедно с придошлите от селата също се изтегля, следвайки армията. Хората, които не успяват да се изтеглят са зверски избити. Градът е превзет, опожарен и сринат до основи от османците. В четирите църкви на града са избити хиляди души мирно население. Много млади жени и деца са отвлечени в робство.

По различни сведения загиват около 14 500 българи от града и селата на юг от града. Не са пощадени дори и тези, които търсят спасение в православните храмове. Освирепели от твърдата съпротива, турците извършват нечувани кланета и опожаряват града. Цели пет месеца градът остава в тяхно владение. През това време пожарищата продължават да тлеят, а навсякъде в града има камари от трупове. Властите безуспешно се опитват да ги погребат. Мъченически загиналите старозагорци и жители на околните села, които са потърсили спасение в града, така и не са погребани и костите им белеят по улиците.

Въпреки тежката зима на 1877 г. русите атакуват и на 10 декември пада обсаденият Плевен. Руските войски, проявявайки героизъм и себеотрицание преминават успешно старопланинските проходи. В началото на януари 1878 г. под командването на генералите Ф. Радецки, Н. Святополк - Мирски и М. Скобелев русите разбиват лагера на турските войски при Шипка-Шейново. Руските войски преминават бързо през подбалканското поле, като се сражават с остатъците на османската армия.

На 13 януари 1878 г. те повторно освобождават Стара Загора. Този път няма тържествено посрещане на освободителите от страна на населението. Единственият човек, който ги посреща е българката Неда Черковина, която успява да оцелее в петмесечния ад. За нейните страдания пише възрожденецът Г. Димитров в книгата си „Страданията на българите и Освобождението на България през 1877-78 год.“

Започва бавното и мъчително възстановяване на града от руините, за да достигне до нас, съвременниците в днешния си вид.

